

[Kaj Poulsen]

sådan, at håndværkere, en maler f.eks., ved at købe sig en hvidtekost og en malerpensel kan nedsætte sig som malermester og derved gå ud og tage arbejde med 53.000 kr. i stats-tilskud? Regeringen har gjort meget ud af det konkurrenceforvridende i jobskabelsesordningen og har vel afskaffet den, men hvad med problemerne på dette område? Hvordan skal kontrollen være her?

Vi har en række spørgsmål til tankerne om denne iværksætterydelse. Det fremgår ingen steder, hvilke tanker regeringen har gjort sig på dette område, og om regeringen overhovedet har gjort sig nogen tanker. Det virker i hvert fald kolossalt hovedløst.

For at gøre det hele endnu mere forvirret, foreslår regeringen i forslaget om ændring af lov om arbejdsledeshedsforsikring, at eventuelle iværksættere fortsat skal være medlem af en lønarbejder-A-kasse. Det vil sige, at regeringen slår hul på nogle principper i A-kasse-administrationen, således at det vil blive svært for A-kasserne at finde ud af, hvordan folk skal behandles i en eventuel ny arbejdsløshedssituation. Hovedløst, hovedløst!

Lad mig tage fat på et punkt mere, som regeringen foreslår i denne lovgivning. Man foreslår, at uddannelsesaktiviteten på op til to måneder i genoptræningsperioden skal udvides til tre måneder for at styrke denne uddannelsesmulighed. Ja men har arbejdsministeren da ikke slået op i mange af de fine rapporter og undersøgelser, hun har fået vedrørende denne ordning?

Problemet er ikke, at der kun er to måneders mulighed for uddannelse. Man styrker ikke denne ordning ved at udvide det til tre måneder. Problemet er, at der ikke er uddannelsesmuligheder nok. De ledige har måttet konstatere, at der er op til to års ventetid for at komme ind på de uddannelser, de kan tage på det område, og hvor regeringen nu siger, at der er tusindvis af mennesker, der skal stille sig op i køen. Hvis regeringen virkelig regner med, at uddannelseskapa-citeten udvides så voldsomt, som der er behov for, så vil vi kunne tilslutte os, at denne uddannelsesperiode udvides til tre måneder. Ellers må vi sige, at regeringen og det radikale venstre igen har sat en død sild i vandet.

Lovforslaget indeholder endvidere en væsentlig skærpelse af reglerne for langtidsledige, som med eller uden egen skyld efter lov om arbejdstilbud bliver ledige. Med de nu-

værende muligheder får dette medlem, hvis det bliver ledigt, en sanktion. Derefter går man ind på arbejdsmarkedet og får støtte efter de regler, som er gældende. Selv om man har haft 1.040 timer i et arbejdstilbud, så udelukkes man fra, efter de regler, der foreslås her, at få hjælp efter de lave satser, som regeringen foreslår. Det er en kolossal udvidelse af sanktionsmulighederne over for de langtidsledige.

Jeg skal afslutningsvis sige: som det fremgår af dette indlæg og af de indlæg, vi tidligere har haft i debatten om disse forslag, synes socialdemokratiet, at det er en ulyksalig ordning, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at forslagene ikke bliver gennemført. Vi synes, at det, regeringen her kalder for aktiv arbejdsmarkedspolitik, er en negativ politik, som vil genindføre håbløsheden i det danske samfund. På trods af at regeringen så sent som den 13. december 1984 i Ministerrådet i EF har formuleret klare målsætninger for, hvorledes man skal klare langtidsledighedsproblemet, gør man her det stik modsatte.

Vi håber på, at vi ved disse forslags behandling i udvalget kan afdække denne hovedløshed, således at vi kan håbe, at det radikale venstre vil komme til fornuft, og at vi kan få stoppet disse forslag. Forslagene er primitive, de er reaktionære og de er udtryk for en kolossal asocial holdning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg må bede medlemmerne respektere den røde lampe.

Bo Kristensen (KF):

Disse forslag vedrørende ændring af lov om arbejdstilbud til ledige, nr. L 109, og lovforslag nr. L 110 vedrørende arbejdsledshedsforsikring m.v., forlængelse af dagpengere-tten, kan det konservative folkeparti hilse velkommen. Det kan vi ud fra vore ønsker om den måde, hvorpå tingene skal fungere på arbejdsmarkedet.

Det er altafgørende for os at bringe de arbejdsløse i en bedre udgangsposition, når de skal søge job. Det gøres ikke ved at tage statistikkerne og konstatere, at vi har mange svage, og at vi har mange kvinder, som befinder sig i denne gruppe, og dermed punktum. Det er det, vi har oplevet fra socialdemokratiets side. Det er det, vi har oplevet fra